

4, Moravai

ELŐFIZETÉSI DIJ :
Egész évre 5 kor.
 Egyes szám ára 10 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIKRA.

KIADÓHIVATAL :
 Piac-utca 42. sz. (Hungáriával szemben.)
 Megjeleni: minden vasárnap.

Mi lesz ősszel?

*Lukács, Tisza s a mungóhad,
 Már előre rug és harap.
 Börtönt, bitót ígéretnek
 Mágnás, közép, szegény népnek.
 Ki ném kushad, annak óh, jaj,
 Nyakába szakad a sok baj.*

*Rendőr, csendőr, katonaság
 S ha ellent áll a sokaság
 Fegyver dördül, s a vér folyik
 Meg is hal tán' olyik, olyik.
 S hogy teljes legyen a tura,
 Beköszönt a diktátura.*

*Adta fáját, ez rém jövő.
 De azért ám a bökenő
 Az, hogy nem lesz talán ily kép,
 Ha a nemzet porondra lép.
 S megérve a levél hulltát,
 Felrugja a mungó csordát.*

Kérem önt

tekintse meg nálam, vásárlási kényszer nélkül naponta érkező szebnél-szebb Raglanok, öltönyök és gyermek ruhákat, meggyőződik arról, hogy mily csodás szépek és az árak mégis olcsóbbak mint bárhol.

Gerő Ernő

Debrecen legnagyobb és legolcsóbb férfi-, fiu- és gyermekruha áruháza

Piac-u.41.

SZALMA KALAP UJDONSÁG
3 koronától 12 koronáig.
EREDETI AMERIKAI PANAMÁK
10 koronától 50 koronáig.

Lengyel Samunál
Piac-utca 43 szám. Debrecen. Telefon szám 855.

Szikrák.

Papp Ferenc városi végrehajtó fogyasztó kurrát tart, de sajnos, nem ő rajta, hanem a kerületében lakó adófizetőkön mutatkozik a kura hatása.

Uj választás lesz ősre: a sintérek fokozott buzgalommal fogdossák a kutyákat a bécsi, nemesi kutyabörgyár részére.

Tisza Pista a legboldogabb magyar: mindig rendőri és csendőri felügyelet alatt áll a személyi biztonsága.

Demecs Elemért, az új főkertészt örömpeső szívvvel várják a debreceni kertészek. Mikor a városba bevonul, az ut szélére mindkét oldalon kakuszokat ültetnek.

Lókodi Sándor vendéglős betiltotta a déli nótázást, mire a vasutasok azzal feleltek, hogy lemondtak a déli sörözésről.

Némethy László zónamészáros köröző levelet adott ki Lámpa Miksa ellen, aki eltűnt. Mióta nem látta, 17 kilót fogyott. A népszerű mészárosnak ugyanis életszükséglet a Lámpa Miksa látása, mert neki attól jön meg étvágya, amitől másnak — elmegy.

Konya László toronyórás a belügyminiszterhez fordult, hogy a nevét Kónya-ra változtathassa. A belügyminiszter azonban elutasította.

Pál Péter, a városi napdijasok vezére folyamodott a kincstárhoz, hogy eddigi pályázati kérvényeinek bélyegköltségeit térítse vissza. Házat lehetne venni rajta!

Komáromi Antal a házipénztár koronázatlan basája, akinek előzékeny modorát a nyugdijasok dicsérik legjobban, ujabban Bugyi Sándortól vesz illem leckéket.

Szembratovits János máv. ellenőr megvette dr. Deseő Kálmán máv. titkár Bocskai-kerti nyaralóját. A vételár kifizetésénél nagy ijedelmet keltett, hogy a bankók Lángot vetettek. A birtokosság lakomáján az új kertbirtokos mély érzéssel szavalta el a „Kunyhó és palota“ című költeményét.

Hoffer Pista bankirodáját át akarja tenni a Hatvan-utca 5. sz. házból a másvilágra, ahol a világ ujáteremtésére szükséges nagykölcsonnt akarja Jehova részére lebonyolítani; ügynöki jutalékul nem kötött ki mást, csak — feleségét Izrael nemzetségéből.

Bizonytalanság.

Orvos: No, mi baj?

Terka: A kisbabámat hoztam el, hogy nézné meg a doktor ur.

— Orvos: Nézzük csak . . . Hm, hm. Nem volt ennek a gyermeknek az anyja görvényes?

— Terka: Meglehet, kérem. Nem ismertem közelebbről.

Civisek a Bikában.

— Igaz a sógorom, hogy Tiszának félszeme van?

— Ugy mongyák a lú kicsapta az egyiket.

— Nahát, a másikat meg az ág verje ki — sógorom.

— Hallotta sógorom, hogy Sándor szerb trónörökös vakbélgyulladásba esett.

— Montam én aztat sógorom, hogy az a fiju nem tökéletes. Azír ugrált az a multkorába, mer — emisztisi zavarral küzdött.

— Uj fejkendőt látok a majorosnéja fején — sógorom.

— Szóköztünk maraggyik sógorom, most vettem néki két pengőir.

— Hát mindent érdemre adnak, sógorom.

— Hát meg is érdemi az az asszony, tuggya sógorom. Mindent a kezemalá ad, tuggya sógorom.

A nyári idényre

a legelegánsabb utcai és sport öltönyök, lovaglós brites nadrág különlegességek, alkalmi, salon, smoking, frack és zsakett öltönyök, sikkos katonai, vasuti egyenruhák készülnek

Prelovsky András

polgári, katonai és vasuti egyenruha szabónál

DEBRECEN, KOSSUTH-UTCA 4. SZ.

Furcsa.

Ha a pénteki párbaj csütörtököt mond,
 ha egy tehenész valakit lóvá tesz,
 ha Álmos álmatlan,
 ha az alapeszme alaptalan,
 ha egy szappanos piszkoskodik,
 ha egy balsors ért ember jobblétre szenderül,
 ha Borbála sört iszik,
 ha egy kalaposnál fejtelenség uralkodik,
 ha egy vérszomjas vízzel is beéri.

Nem furcsa.

Ha egy borbély haboz,
 ha az eperjesi ember eprezik,
 ha az enyvkereskedő ragasztgat,
 ha a hangszerész jól van hangolva,
 ha a „Kongo“ nevű kávéház kong az ürességtől,
 ha egy mozsárkereskedő törve beszél.

Szójáték.

— Minden rendben lenne, a bizonyítványai is jók, de a beszerzett információk egy gyöngé oldalát emlegetik.
 — És az?
 — Az ivás?
 — Hazudnak az információk! Ez nékem erősségem!

Derék fiu.

— Higyje el Milike, sohasem mernék öntől egy csókot rabolni.
 — Ugyan menjen maga álszenteskedő, hát tegnapelőtt nem akart!
 — Csak adni akartam egy csókot, de nem rabolni.

Trabukó Marcsa

— Óh kérem, még majd megjártam a hétem valamék nap. Hogy ilyen nagy a meleg, hát bizony egy magamformájú gyáros nőnek könnyedén kell öltözni, hogy jobban tudja a munkáját végezni. Bizony sokszor levetnénk azt az egy szál szoknyát is, a mi rajtunk van, ha — tetszenek tudni — szemérmesek nem volnánk. De hát férfiak is vannak és oh! . . . Inkább mégis eltűrjük a nagy meleget, mint oh! . . . Hát kérem, ugy esett meg a dolog, hogy éppen egyik asztalbelim most új asszony. Ahogy éppen a házas, illetve a páros élet kellemes oldalait tárgyaljuk lassan — mert van egy pár próbáltabb asszony is közöttünk — hát érzem én, hogy valami motoszkál a harisnyámon. Eleinte még azt hittem, hogy csak képelem, mivel a beszéd egy kicsit felizgatott. De mindig csak feljebb-feljebb érzem a motoszkálást. Majd elájultam az ijedtségtől, hogy mi lehet ez! De a motoszkálás csak tartott tovább. Már tovább nem bírtam és nagyot visitottam. — Mi baja, mi baja? — szalad hozzám az egész asztal, kigombolták a reklimet, de semmit sem leltek. Majd egyszer aztán valakinek eszébe jutott és erősen megmarkolta a harisnyámat. Uram Isten, hát ehen huz ki farkánál fogva egy egeret! Ez motoszkált a harisnyában. Lett is osztán nagy riadalom! Hát így van kérem az állatoknál is! Most hogy a csatornázás miatt kiszorultak a jukakból, hát azon igyekeznek, hogy másikat keressenek. Ez a kis egér is azt akarta, de eltévesztette az utat! Így a kérem!

Fogas kérdés.

A képkiallításon megpillantja a kis Olgica Évát a paradicsomban, amint az alma után nyul s felkiált:
 — Édes mama, hát szabad almát szedni felöltözökös előtt?

A „VILLAM“-OT terjeszteni minden jókedvű ember kötelessége

Következtetés.

Stibly hadnagy betanítja inasát, hogy valahányszor berug, másnap jelentse neki:

- Jelentem alássan hadnagy ur, tegnap bevoltam rugval!
- Gazember, hisz most is részeg vagy!
- Azt majd holnap jelentem, hadnagy ur.

Villamos világítást, erőátvitelt, villamos csengők berendezését egjutányosabban eszközli
Fölővári L. debreceni első elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1-ső szám.
 Villamos felszerelési cikkek-nagyraktára.

Bugyi Sándor

pajkos esete Sárival.

Hát én, akit tudnak is, nem vagyok istenes ember. Ha jó fuharom van, valami disztó vallásos ember vagyok, ha meg csak csurran, cseppen a rézköcsig, hát akkor még az római pápával se teszek kivételt, mer egy a, hogy rímítő módon rá áll mán a szám, hogy a jó Isten, meg amugy a jó Isten. A számjárása tecenek tudni magoknak. A papokat meg világíletembe nem sziveltem. Hogy mír-e, hát bijon a jó Isten tudná aztat megjövendőlni. Egyesegyedül a tekintetes Nikházi ténsuramat szeretem különös-képpen, aki Hatvan-uccán tejjesíti az italmírési sort.

Na oszt, aszongya Sári valamék nap, hogy csipje ki kelmed magát, oszt mennyünk el az árpádtéri harang felszentelésihe — asszongya.

— Hát gilt, vín högy — mondok, tedd pucba magadat is — mondok.

— Na jó — aszongya, oszt bevonult az tisztaszobába.

Én mán, tuggyák, egyre-kettőre cakonpak vótam, oszt még Sárinak hülhelye sincs.

— Hát — mondok, tán még nem vagy fertig — mondok.

— Várjik kelmed — aszongya, csak felteszem a csángó kalapot — aszongya.

— Mi a jó Istent? — mondok.

— Hát azt a csángó kalapot — aszongya.

— Gyere mán ki avval a csángó kalappal — mondok, hadd lám, mitívő vagy vinsígedre.

Kigyütt oszt. De bijon én se fiju, se ján nem vótam a látomántul.

Akkora mismás vót a Sári fejín, mint egy szakasztó kosár, oszt az ódalán meg egy döglött cinke vót.

Csak nízem a vín högyet, csak nízem.

— Tán bijon nem kedvelli kend eztet a szíp kalapot? — aszongya. Nyóchatost attam én ezír — aszongya a zсібogóba.

— Na Sári — mondok, tisztára megkerültél, mondok.

— Halaggyunk a korral — aszongya.

— Fejbajos lettél Sári — mondok. Egy tyukkofának — mondok sehogyse pászol az a tökfedő — mondok. Oszt letedd a fejedrül — mondok, mer oda gyutok, ahun az ész lakik.

— Maradi ember kelmed — aszongya.

Mán erre oszt ecseppet se szóltam, mer esmérem a természetemet. Ritkán ütök, de nagyot oszt.

Jómagam oszt elmentem fuharba. Sári haragszentelísra ment Natálijával.

Aztat is montam vót, hogy hadd legyik ikább ez a gyerek Kati, de ű neki Natálijá kellett. Jóformán kécceri gondokodásra ha kitudom mondant a nevét. A saját gyermekemnek a nevít.

Hát tuggyák fertelmes világot írtünk meg, a mán való igaz. Eddig gerágya vígivel is beírte a szegíny ember, máma oszt mán angol klozett kell. Hát jól van a na, egyeki a feki.

Megnyugtató.

Hosszasan, aggodalmasan nézte a gyerek a levélszekrényt. Végre megjelent a postás és a táskájába gyűjtötte a szekrény tartalmát.

Amint a postás távozott, a gyerek sugárzó arcal kiált fel:

— Mégis elvitte! Mégis elvitte!

— Mit fiacskám?

— Nem tettém bélyeget a levélre, és félttem, hogy most majd itt hagyja, de bizony elvitte mégis!

Különbség.

— Hallottál, a Veitel Icig már nem létez.

— Vi hájszt nem létez? Meghalt vadj megbukott?

Iskolában.

A gyerek nagyszerűen mondta el az imát.

— Holtanulta meg a miatyánkot? — kérdi a tiszteletes.
— Debrecenben.

— Jól van . . . Most mondd el te, fordul a hitoktató a szomszéd gyerekhez, de ez elpirulva szól:

— Kérem, én nem tudom, én még nem voltam Debrecenben.

Karambol Flórián.

Tartalékosnak rendelt újból a felügyelő ur a minap, amiért kedves nőm úgy kirugott (bocsánat! nem engemet), hogy eltökéltem magamban, miszerint mielőtt megerkezem rendeltetési helyemre, azonnal beteget jelentek. Ehelyett azonban az történt, hogy kedves nőm kirugása után olyan berugás következett nálam, miszerint a menetlevelet a Herkó Páternek se tudták vélem aláírni, miután örökösön abban a balhiedelemben ringattam magamat felsimeltidegzetem következtében, hogy erővel váltót iratnak alá, mert ettől épügy iszonyodom, lévén már téves váltó állításból kifolyólag több ízben karambolom, mint a hitelezőktől. Hanem a forgalmi főnökség segített rajtam, olyanformán, hogy ők aláírták helyettem, de egyben értesítettek, miszerint a havi fizetésemből előlegeznek részemre — 2 koronát.

Kérdezi a felügyelő ur tőlem, hogy vagyok megelégedve az előléptetéssel? — Mondok elég türethően, de tekintettel rohamosan közelgő nagy családomra, méltótnak kieszközölni minél előbb a másodikat, sőt lehetőleg a harmadik előléptetést is. Hát van önnek családja? kérdi. Van kérem, éppen az iskolai szünidőre rukkolt haza az első gyermekem, de hát ahol már egy van, ott jön a többi is, mert ebből hamarabb kapunk kettőt is, mint az előléptetésből egyet. Hát majd intézkedek, hogy mielőbb megkapják a másodikat is, meg a harmadikat is. Kiutalom a családplétkot is, habár késve érkezett a trónörökös.

Megfelelt.

A. (Fényképet mutat): Jól vagyok találva?
B. A menkü se találhatta volna el jobban.

Esetről-esetre.

Vidám csevegvény.

Koszokán még a kisbíró fia is tudta, hogy az öreg harangozó fiatal felesége Kocsán Erzsók kikapós menyecske. Tudja Isten, hogy hogy nem, a falu szája azt sugta, bugta, hogy a falu jámbor arcu plébánosa huzgálja a vén harangozó szénáját. Sőt azt is beszélgették volt, hogy ezen markáns esetről Hököny Tamás vén harangozó is tud, de hallgat róla, mert nagy titokban ökelme meg a templom gyertyáit lopkodja, s értékesíti azokat holmi kis pálinka féléért. Ugy beszélnek, hogy erről meg a tisztelendő atya is tudomással birt vala, de szónéklül hagyta vala, mert a harangozóné csinos vala, s így az elnézés ami a gyertyalopásokat illeti indokolt vala.

Történt egyszer, hogy Hököny Tamás vén harangozót megszállta a Szent lélek, s elmene a templomba gyónni. Tisztelendő Kajetán Nyoméka ült a gyóntató székben, mi a templom egyik fülkéjében volt elhelyezve.

A vén harangozó ájtatos arcal térdepel le a pap elé, mondván: a bűnöm ez és ez, a gyertya lopásokat szépen elhallgatván.

Kajetán Nyoméka tisztelendő szent atya meghallgatván a beismerő szavakat, s jól tudván, hogy a gyertya lopások a valónak megfelelnek, s azokat elhalgatta, így förméde a vén harangozóra:

— Hát a gyertyát ki lopja, vén bűnös?

Meghökkent a vén ember. De jött a mentő ötlet.

— Teeeeeessék? — szólt füle elé tartva tenyerét.

— Hát nem hallja kend? — fortyant fel Kajetán Nyoméka.

— Aláson kérem a bocsánatot, — szólt a vén ravasz harangozó, egy szó sem hallatszik onnan ide.

— Üm, szólt Kajetán Nyoméka, szinte hitetetlen. No nem baj, tegyük próbát. Üljön be kelmed a helyemre, én pedig a kelmeg helyére térdelek és kérdezzen valamit.

A vén harangozó egyet sunyított a pap szavaira, s ravasz mosolygások között foglalta el a szent atya helyét.

— Na kérdezzen valamit — szólt mérgesen Kajetán.

— Hát, hát, szólt a vén harangozó, arra feleljen szent atyám, ki szokta ölelgetni a harangozó feleségét?

Kajetán Nyomékaival egyet fordult a világ ezen szavakra. De jött a mentő ötlet.

— Teeeeeessék? — szólt Kajetán.

— Ki szokta ölelgetni a harangozó feleségét? — ordította a vén harangozó.

— Egy szót sem hallok, — felelt Kajetán.

Erre már leszállott a székről a vén harangozó, s nagy fejcsóválások között távozott. A templom ajtóból azonban vissza szólott eképpen: Na tisztelendő ur, mi ugyan egyforma zsványok vagyunk.

Nem ér rá.

Munka közben két munkás összeszólalkozik.

A.: Maga marha! Maga buta ökör! Szamár! Oktondi tökfejű! . . .

B.: Nem fogja be menten a száját?

A.: Nem érek rá, mert sürgős munkám van.

Főlháborodás.

— Miért hunytdad be a szemed, amikor az a haszon-
talan kamasz megcsókolt?

— Mert nem akartam szemtanuja lenni, a szemtelen
vakmerőségének!

Uri-divat cikkek és utazási
kellékek **Aszmann Ferencnél.**

DEBRECEN, Fő-tér a városházzal szemben.

Sokadalom.

- Mit csináltok gyerekek?
- Színházat játszottunk, mama.
- Mit adtatok elő?
- Hófehérkét.
- Te Bandi voltál a herceg?
- Nem mama, én a hét törpe voltam.

Pakonpart Alfréd

— Gyo'san, gyo'san, ké-
'em! Hama' rakják szabáljo-
zási vona'ba a székeket, me't
ugy látom ide ta't vá'osunk
Edisonja!

— Van sze'encsém mél-
jen tiszte't Aczél Géza főmé-
uök ur, aláztozogatja! Mész-
tasson ké'em ide a vá'osipá't
székében helet pa'ancsolni!
Igy ké'em! — De 'égen nem
stuco'tam kö'ül u'aságotat!
— Nem vo't idő rá!? — Ó
ké'em, ta'án ismét va'ami o-
szágos, pa'don vi'ághi'ü te-
vezeten mésztatott töp'engeni?

— Hogy Deb'ecen nagy jövőjéhez mé'tó te'vezeten? —
Ké'em, önkegyedet oljanfo'mán adta az Isten Deb'ecennek,
mint haljdan az iz'e'itáknak a mannát: a legjobb időben.
Vi'ágraszó'ó alkotásai a'anybetükkal fogja megö'ökíteni a
tö'ténelem könyvében u'aságot halhatatlan nagy nevét!
Hogy csak egy pá' nagy a'kotást em'itsek ké'em, nem
ha'gathatom el a vá'osház e'ötti nagy zö'd lepedőt, melj-
ben olj mese moldon vannak elheljezve az ó'iasí sa'aták!
Itt is az u'aságot hamisithatlan eszméje magaslik ki ké'em
azá'tal, hogy a régi szokáshoz ragaszkodva, te'vezte meg

ezt a 'emek pa'kot! — Hogy miá'tal? — Azá'tal ké'em,
hogy haljdan a libake'tesek itt á'ulták a sa'atát és az ó'iasí
sa'atákkal i'ő vo't megö'ökíteni ezt a te'vet! — És miljen
buján te'em ebben a pa'kban a vadvi'ág és a szikfü! Mese
csalit ké'em! — Ott van ké'em továbbá a szabáljósité'v!
Nahát ké'em, én ehhez igen fiatal vagyok megbí'álni!
Csak egyet em'itek ké'em, a Va'ga-utcán szabáljósité'v
na'ba épített házat! Oh ké'em, ez az építkezés nem hir-
névre tett sze't, mint a régi nagy Ho'tobágy, me't egy-
fo'mán csodájá'a já'tak mindkettőnek! — Nagyon szépek
ezek a többi nagy a'kotások közt! Hanem most legutóbb
ta'án mégse heljesen mésztatott intézkedni a vizto'ony
építésénél? — Hogy honnan tudom? — O'vastam ké'em
az ujságbó', hogy a miniszter beszüntette a munká'atokat
és uljabb ve'senyta'gya'ást ké'?! — Hogy így vo'na? —
Oh ké'em, ez nem olyan nagy baj, bizonyosan ugy aka'ta
ezt u'aságot elkészíttetni, mint Pósa'aki bátyánk a gulást:
háziásan! Ugy-e bá'? — Pe'sze, pe'sze! Sokszo' nem
lehet az embe' e'ég okos! Maljd más a'aka'omko'! Hi-
szen sok nagy a'kotásra van még Deb'ecennek szüksége!
Maljd akko'! Deb'ecen adó'fizető po'gá'ai hō imát rebeg-
nek az Egek u'ának, hogy önkegyedet sok számos éve-
ken ke'esztül ta'tsa meg e'öben, egészségben, hogy vá'o-
sunkat minél e'öb a vi'aga'osok közé fejleszse! Ezt
kivánom magam is ké'em! — Hullám ur ké'em, e'ösen
megke'fé'ni a főmé'nök u'at! Igy! Volt sze'encsém, etoszol!
— Te, Fe'i! Ha még egysze' vihogsz, miko' én ilyen
nagy fé'fiunak dumá'ok, oljan szabáljos pofont kapsz,
hogy oljan csipkés lesz a szájad, mint a Honvéd-utca!
Megé'ttetted? — Na! Szemte'en fickó!

Ez már baj.

Szorulásról panaszkodik a lengyel zsidó.

- Mióta szenved benne? — kérdezi az orvos.
- Tisebov óta. (Jeruzsálem pusztulásának gyászünnepe)
- Mióta? — kérdezi az orvos, ki nem tud zsidóul.
- Nü, hát Jeruzsálem pusztulása óta!

Szerencsés vadászat.

— Ilyen jól mint a tegnapi vadászat, még sohasem
jártam.

— Mit lőttél?

— Hát?

— Találkoztam egy régi ismerősömmel, aki 100 ko-
ronát kölcsönzött.

A „Villamba” hirdetni hét vármegyére szóló reklám

Miből éljen.

Orvos: Hallja az ur, ha meg akar gyógyulni, fel kell hagyni minden szellemi munkával.

Páciens: De kérem, akkor miből éljek meg?

Orvos: Hát micsoda ön?

Páciens: A deszkabódés komédiában szellem-idéző.

Szeretek én . . .

Szeretek én mindent,
Az eget, a földet,
A szép rónaságot,
A hegyet, a völgyet.

Szeretem a reggelt
Pirkadó egével,
Hajnali csillagot
Pirosló egével

Szeretem a déli
Napsugarat, csendet,
Mikoron a szellő
Falevélt se lenget.

De legjobban szeretem
Alkonyi sötétet,
Mert nem lát meg senki
Ha öllelek téged!

Micike.

a virágáros leány csintalankodásai.

A veres bajszú férfi a legpajkosabb. Szerelmi vallomása egyértelmű az erőszakossággal.

A legbárgyubb a szőke férfi. Vékony női hang és gyenge testalkat az ismertető jele.

A kifent bajszú és tarkoponyájú agglegény is érdekes alak. Szüntelenül a szoknya körül settenkedik, bár fülébe cseng ezerszer is: ami elmúlt, vissza nem jő.

Sok olyan agglegényt üsmertem már, kiknek igazán csak a szájuk járt

Kiállhatatlan az olyan nős ember, ki kalandokat hajhász. Legtöbb esetben az ilyen férfi háza elejét más szokta — seperni.

Az az ötven éves férfi is kötni való bolond, ki 17 éves leányt veszen el feleségül. Az ilyen házasság rendszerint skandalummal végződik.

Modern.

Nagybácsi: Nos, a játékért, amit hoztam, csak kapok egy csókot?

Janika: (négy éves, megcsókolja) Isztemem, mennyile ejtényeztetlet tégedet nagybácitám!

Gyomorgöres, kólika étvágytalanság és általában gyomorbetegségeknek a legkitünőbb háziszser a

Hollandi

GYOMORCSEPPEK.

Egy üveg ára 40 fillér.

Kapható: 1217

Mihalovits Jenő

gyógyszertárában

DEBRECEN.

Egy jókarban lévő
reklám kocsi
megvételre

kerestetik.

Cím a kiadóhivatalban.

Használt elissé

olcsón **eladó** a kiadóhiva-
talanban. Megtekintés végett kefe-
:: :: levonatott küldünk. :: ::

Alkalmi :-: Kurián Gyula
ajándékok! magyarország elősmert legjobb
hírű szakorás ékszerész üzletében

:-: órák, ékszerek:-: **DEBRECEN,**
nagyválasztékban,
gyári áron :-: :-: **Piacz-utca 42.**

Megérkeztek
a legfinomabb angol

divat szövetek
MOSKOVITS JÓZSEF

uriszabó divattermében

DEBRECZEN, Piac-utca 26 sz.
Üzletemet a szemben lévő barakban helyeztem át

A „Villám“

mult évi
folyama
kapható a
kiadó-
hivatalba.

Kitüntetve a Bécsi, Párisi és Londoni kiállításokon
arany éremmel és oklevéllel.

Meghűléstől erőd osuz
köszvény és reuma
ellen a legjobb
házi szer a híres

Király-Balzsam!

Hatása némely esetben
meglepő, amennyiben gyak-
rabban idültebb eseteknél
is már egyszeri bedörzsölé-
lésnél a fájdalmakat telje-
sen megszünteti.
Fog és fejfájást 5 perc
alatt megszüntet. Egy
nagy üveg ára 2 kor. tel-
jes használati utasítással.
Kapható a feltaláló és ké-
szítő 454-II.

Grósz Nagy Ferencz gyógyszerlárában Kossuth-u. 8
Színház mellett.

Rendkívüli kedvezmény
a Villam tisztelt olvasóinak.

A magyar asszonyok régi, népszerű és kedves közlönye, a „Háztartás“ kiadóhivatalával, nagy anyagi áldozatok árán sikerült olyan egyezsége lépni, hogy lapunk olvasóinak félévi 6 korona előfizetési ár helyett **5 koronáért**, egész évi 12 korona előfi-
zetési ár helyett **10 koronáért** szállítja a „Háztartás“ kiadóhivatala a lapot. A

„Háztartás“

mindent felőlel, ami gazdasszonyt érdekel, Divat, Kézimunka, Hasznos tudnivalók, Kertészet, Szépség, Egészség, Falusi major, Rejtvény, Humor stb. stb. rovatai megfigyelésre méltó tanácsokkal szolgál. Konyha rovata pedig rendkívül sok kipróbált ételre-
ceptet tartalmaz. A Kürthy Emilné szerkesztésében megjelenő kiváló gondnal szerkesztett folyóirat havonta háromszor jelenik meg.
Az előfizetési pénzek a „Háztartás“ kiadóhivatalának Budapest, VI., Eötvös-utca 36 sz. a. küldendők, de a postautalvány
szelvényén hivatkozni kell e hirdetésben foglalt kedvezményre.

Ingyen mutatványszámmal bárkinek kívánatra
szívesen szolgál a „HÁZTARTÁS“ kiadóhivatala.

Nyomatott a „Debreceni Ujság“ nyomdájában